ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 22 | సంచిక : 9 | మే 2017

రమణ భాస్కర

ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు

శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా

సంవత్సర చందా:రూ॥ 150/-

విడి ప్రతి : రూ॥ 12/-

చిరునామా

రమణ భాస్కర

శ్రీ రమణ క్షేత్రం,

జిన్నూరు – 534 265

ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

శ్రీ రమణ క్షేత్రం

జిన్నూరు – 534 265

☎ 08814 - 224747

9247104551

ఈ సంచికలో....

24-02-2017

జిన్నూరు

12-03-2017

చించినాడ

ప్రింటర్

శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్

(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,

పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 24-02-2017, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు మహాశివరాత్రి. శివుడిని నిత్యావతారం అంటారు. శరీర రహితుడు, సృష్టి అంతా వ్యాపించి ఉన్నవాడు, మన అంతర్యామి అయిన శివుడు ఈ రోజున లింగరూపం ధరించాడు. లింగం అంటే గుర్తు. ఆయన అవయవరహితుడే, అశరీరుడే అయినప్పటికీ భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే గుర్తుకోసం ఆయన లింగరూపం ధరించాడు. బ్రహ్మపదార్థానికి రూపం లేదు, నామం లేదు. దానిని మన మనస్సుతో ఊహించలేము, ఇంద్రియాలతో దర్శించలేము. మనకు రూపదృష్టి, నామదృష్టి ఉంది. అందుచేత మనకు ఆ రూపం ఏదో చూపిస్తూ, ఆ రూపం మీద మనకు భక్తి కలుగచేసి, ఆరూపం ద్వారా మనల్ని బ్రహ్మంలో ఐక్యం చేయటానికి పరమేశ్వరుడు లింగరూపం ధరించాడు. తొలిలింగం, ఆదిలింగం అరుణాచలం. మహావిష్ణువు అలంకారప్రియుడు, శివుడు అభిషేకప్రియుడు. మీకు విష్ణువురూపం ఇష్టమయితే ఆ రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకోండి, శివుడి రూపం ఇష్టమయితే శివుడిని ధ్యానం చేసుకోండి, గురువురూపం ఇష్టమయితే గురువు రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకోండి. కాని అది ముఖ్యంకాదు. ఆ రూపాన్ని, ఆ నామాన్ని సపోర్టుగా తీసుకొని మనం బ్రహ్మంలో ఐక్యమవ్వాలి. మనం హైదరాబాద్ వెళ్ళటానికి ట్రైన్ ఎక్కుతాము. ట్రైన్‌లో కూర్చోవటానికి మనం రైలు ఎక్కటం లేదు, హైదరాబాద్ వెళ్ళటానికి రైలు ఎక్కుతున్నాము. అలాగే మన గమ్యం

చేరుకోవటానికి దేవతలను ఉపాసన చేస్తున్నాము. అయితే ఆ దేవతలకు రూపాలు ఉన్నాయా అంటే మనకే రూపాలు లేనప్పుడు వారికి రూపాలు ఎలా ఉంటాయి. గాఢనిద్రలో ఉండగా మనకు ఏ రూపంతోటి తాదాత్మ్యం లేదు. మనం ఏదైతే కాదో వాటి అన్నింటిలోనుండి గాఢనిద్రలో మనం విడిపోతున్నాము. నిద్ర కూడా మనకు గురువే. గాఢనిద్రలోనుండి జాగ్రదావస్థలోనికి రాగానే మనకు శరీర ధ్యాస వస్తుంది. అక్కడ నుండి కులాలు, మతాలు, ఆస్తులు, దేవుళ్ళు, పిల్లలు ఇలా రకరకాల గొడవలు వస్తాయి. అంటే మనస్సు రాగానే మనస్సు కల్పించిన గొడవలు అన్నీ వచ్చేస్తాయి. మాకు శాంతిలేదు అని చాలామంది అంటారు. మీకు ఇంటి దగ్గర పరిస్థితులు బాగాలేకపోతే మీకు అశాంతి రావచ్చు. మీకు భౌతికంగా అన్ని పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా అశాంతి వస్తోంది. అసలు మనస్సు వచ్చిందంటే అది ఏదో గొడవ తీసుకొనివస్తుంది. ఇలా పదిమందిలో కూర్చొన్నప్పుడు దాని గురించి మీకు తెలియదు. ఒక గంట ఏకాంతంగా కూర్చొంటే మీ మనస్సులో ఏముందో స్పష్టంగా స్కేనింగ్ తీసినట్లు మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. అందుచేత రోజూ ఒక గంట ఏకాంతవాసం అలవాటుచేసుకోండి.

జ్ఞానులకు ఏమీ అవసరం లేదు. పైకి వాళ్ళు మీకు ఎలా కనిపిస్తున్నా వాళ్ళకి ఏమీ అవసరం లేదు. ఆవులు రంగులు రంగులుగా ఉంటాయి కాని పాలు మాత్రం తెల్లగా ఉంటాయి. అలాగే రామకృష్ణుడు, భగవాన్ వారి ఉపాధులలో తేడా ఉన్నప్పటికీ, మాట్లాడే విధానంలో తేడా ఉన్నప్పటికీ లోపల జ్ఞానం సమానమే. శరీరం రంగు తేడాగా ఉండవచ్చు, పుట్టిన ప్రదేశాలు వేరు అవ్వవచ్చు, వాళ్ళ బ్రాటఫ్ వేరు అవ్వవచ్చు, వాళ్ళ చదువులు వేరు అవ్వవచ్చు కాని లోపలఉన్న వస్తువు వారికి ఎరుకలోనికి వచ్చాక అందరూ సమానమే. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడు ఎవడు మాట్లాడినా అది జ్ఞానమే. పాండిత్యానికి జ్ఞానానికి సంబంధం లేదు. మనస్సు ద్వారా ఇంద్రియాల ద్వారా నువ్వు సంపాదించిన పుస్తక జన్య జ్ఞానాన్ని పాండిత్యం అంటారు. మీ దగ్గర ఉన్న డబ్బు ఎటువంటిదో పాండిత్యం కూడా అటువంటిదే. జ్ఞానం అంటే అది కాదు. నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. నేను అనేటప్పటికి ఇప్పుడు నీకు శరీరం ఎలాగైతే అనుభవంలోనికి వస్తోందో అలాగ నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తూఉంటే అది జ్ఞానం. ఉన్నది ఒక్కటే, అదే సత్యం. అది నీకు అనుభవంలోనికి రావాలి. బ్రహ్మపదార్థాన్ని సత్యం, శివం, సుందరం అని డిఫైన్ చేసారు. ఇక్కడ శివం అంటే మనం అనుకొనే శివుడు కాదు, శివం అంటే జ్ఞానం, స్వరూప జ్ఞానం.

అండర్‌స్టాండింగ్ అనేది శరీరానికి కాదు, మనస్సుకు సంబంధించినది. కొంతమంది వందేళ్ళు బ్రతికినా కనుబొమ్మల మీద వెంట్రుకలులాగ అలాగే ఉంటారు. ఏమీ గ్రోత్ ఉండదు. అంటే మానసిక వికాశం ఏమీ ఉండదు. ప్రవర్తన కూడా మనస్సు మీద ఆధారపడి ఉంటుంది, గ్రహించటం కూడా మనస్సు మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మాట కఠినంగా ఉందా, సౌమ్యంగా ఉందా ఇది కూడా మనస్సు మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మనస్సులో సత్వగుణం కనుక ఉంటే అతని జీవితవిధానం అందంగా ఉంటుంది.

శివుడు స్థిరం, ఆచార్యుడు చరం. శివుడు గుడిలో స్థిరంగా ఉంటాడు. ఆచార్యుడు శరీరం ధరించివచ్చాడు, భూమి మీద తిరిగాడు. వీడూ శివుడే. దక్షిణామూర్తి మనకు ఆది గురువు, ఆయన శివుడి యొక్క అవతారం, సైలెంట్ టీచర్. మన శరీరానికి కుడి వైపున రూపం లేకుండా ఉన్నాడు. అన్నింటికి సాక్షిగా ఉన్నాడు. మీకు ఏదైనా తలంపు వస్తే ఆ తలంపుకు కూడా సాక్షిగా ఉంటాడు. ఆ తలంపుకు సమాధానం చెప్పేవరకు నిన్ను వెంటాడుతాడు. ఆయనకు తెలియకుండా ఏమీ చేయటానికి అవకాశం లేదు. ఆయనకు తెలియకుండా ఏ తలంపు రావటానికి అవకాశం లేదు. అన్ని తలంపులకు సాక్షిగా ఉంటాడు, ఆయనే దక్షిణామూర్తి. ఈ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంతకాలం ఆచార్యుడి గురించి చెబుతాము. టీచింగ్‌కు ఇంక అవకాశం లేనప్పుడు ఈ శరీరం పోయినా పరవాలేదు. టీచింగ్ చెప్పేవాడికి రసహృదయం ఉండాలి. రసహృదయం లేనివాడు టీచింగ్‌కు పనికిరాడు. నీలోపల రసహృదయం లేనప్పుడు నువ్వు టీచింగ్ చెప్పినా అది యాంత్రికంగా ఉంటుంది. వినేవారిమీద ఆప్యాయత ఉండాలి. దక్షిణామూర్తి ఏ సుఖాన్ని పొందుతున్నాడో, ఏ శాంతిని పొందుతున్నాడో, ఏది అనుభవంలో పెట్టుకొని ఆయన మాట్లాడుతున్నాడో ఆ స్థాయికి మీరందరూ రావాలి. శరీరాలు చనిపోయాక మోక్షం రావటం కాదు, ఈ శరీరం ఉండగానే మోక్షసుఖాన్ని పొందాలి. అది ఆచార్యుడి టీచింగ్ యొక్క లక్ష్యం. మీ శరీరం ఎంతకాలం అయితే జీవించి ఉందో అంతకాలం శాస్త్రం పట్లకాని, ఈశ్వరుడి పట్లకాని గౌరవం పాడుచేసుకోవద్దు. మీకు ఈశ్వరుడు అంటే ఇష్టం లేకపోతే ఊరక ఉండండి అంతేకాని నిందపనికిరాదు. శాస్త్రంపట్ల గౌరవంగా ఉండాలి, అగౌరవం పనికిరాదు, అవినయం పనికిరాదు. నీ మనస్సు ద్వారాకాని, నీ శరీరం ద్వారాకాని, నీ

మాట ద్వారాకాని ఈశ్వరుడిపట్ల ఎప్పడూ అగౌరవం వ్యక్తపరచవద్దు. తలంపు, మాట, చేత ఈ మూడింటి ద్వారా నీకు అగౌరవం పనికిరాదు అని ఆచార్యులవారు చెపుతున్నారు. ఇది ఆయన అభిప్రాయమే కాదు, ఉపనిషత్తులు కూడా చెపుతున్నాయి. రామకృష్ణుడు వాళ్ళు చెప్పేసి ఊరుకొంటారు, ఈయన శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా చూపిస్తారు. ఇది నేను కనిపెట్టి ఏమీ చెప్పటంలేదు, మన పూర్వపు ఋషులు చెప్పిన దానినే రిపీట్ చేస్తున్నాను అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. ఇప్పడు మనం ఎలా ఉన్నాము అంటే ఎవడో ఒక మంచి పని చేస్తే గౌరవం మనకు రావాలి అనుకొంటాము. ఫలానావారు మంచిపని చేసారు అని చెప్పటానికి కూడా మనకి మనస్సు ఒప్పదు. ఇటువంటి మనకు జ్ఞానమా? భగవాన్ దగ్గర ఎవరయినా తింగరమాటలు మాట్లాడుతూ ఉంటే, అది జ్ఞానమా అనేవారు భగవాన్. ఈ సృష్టిపట్ల నీకు అద్వైతభావన ఉన్నప్పటికీ గురువుపట్ల గౌరవాన్ని విడిచిపెట్టకు. అన్నం అయినా ఒకటే, సున్నం అయినా ఒకటే, సున్నం తినండి అని ఎవరయినా అంటారా? అలాగే నీకు భావనలో అద్వైతం ఉండాలి, యాక్షన్‌లో అద్వైతం పనికిరాదు. గురువు హృదయంలో ఏ వస్తువు అయితే ఉందో అదే మీ హృదయంలోకూడా ఉంది, అందులో ఏమీ భేదం లేదు కానీ గురువుపట్ల గౌరవం కలిగి ఉండాలి, గురువు పట్ల అద్వైతభావన పనికిరాదు.

నీకు తెలిసున్నా, నీకు తెలియకపోయినా నీ హృదయంలో ఒక సత్యం ఉంది. నీ శరీరం చనిపోయినా దానికి చావులేదు. చావుపుట్టుకలతో దానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యంలో నేను లేదు, నువ్వు లేవు, వాడు లేడు, సృష్టిలేదు. ఈ ప్రపంచం అంతా కూడా మనస్సు యొక్క క్రియేషన్. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యం నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు అక్కడ నువ్వు ఉన్నావు అని నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, నువ్వు శాంతిగా ఉంటావు, సుఖంగా ఉంటావు, ఈ చావుపుట్టుకలకు, ముసలితనానికి సంబంధం లేకుండా ఉంటావు. నీ లోపల నుండి శాంతి ఉబికి ఉబికి ప్రవహిస్తూఉంటుంది. అప్పడు వంద సంవత్సరాలు నీకు వంద క్షణాలకింద వెళ్ళిపోతాయి. నీ లోపలఉన్న నిజంలో శాస్త్రం లేదు. జ్ఞాని శాస్త్రానికి అతీతుడు. వాడికి నియమాలు ఏమీలేవు. అక్కడ గురుశిష్య సంబంధం ఏమీ లేదు. గురువు అని, శిష్యుడు అని, టీచింగ్ అని అక్కడ ఏమీ లేదు. తెలుసుకొనేవాడు లేడు, తెలియబడేది లేదు, తెలుసుకొనే ప్రయత్నం అక్కడ లేదు. నువ్వు పొందవలసింది పొందిన తరువాత ఇంక ప్రయత్నంతో పనిలేదు. మీరు ఒడ్డుకు వస్తూ

ఉంటే మీకు కొంత తెలుస్తూఉంటుంది. కొలంబస్ అమెరికాను డిస్కవర్ చేసినప్పుడు ఆ ప్రయత్నంలో మనం తెచ్చుకొన్న పదార్థాలు అన్నీ అయిపోయినాయి, ఇంక వెనక్కి వెళ్లిపోవటమే అనుకొన్నాడు. అప్పుడు ఆయనకు ఆకులు, చెట్ల రొబ్బలు కొట్టుకొనిరావటం కనిపించింది. అంటే దగ్గరలో భూమి లేకుండా ఈ ఆకులు, రొబ్బలు ఎలా వస్తాయి, దగ్గరలో భూమి ఉన్నట్లు గుర్తించి ముందుకు వెళ్లాడు. అలాగే మీకు కూడా జ్ఞానోదయం అయ్యేటప్పుడు కొన్ని సూచనలు తెలుస్తూఉంటాయి. నీకు అద్వైతజ్ఞానం కలిగినప్పుడు, ఇప్పుడు నువ్వు నేను, నేను అంటున్నావు కదా, ఆ నేను అక్కడ లేదు. అది ఉంటే దానిని పోగొట్టుకోవాలి. అద్వైతజ్ఞానంలో అది లేదు కాబట్టి ఇంక నువ్వు పోగొట్టుకొనేది లేదు, సాధన చేసేది లేదు. నువ్వు విచారణ చేసి పోగొట్టుకోవటానికి ఇంక నువ్వు పోగొట్టుకొనేది లేదు, సాధన చేసేది లేదు. నువ్వు విచారణ చేసి పోగొట్టుకోవటానికి అద్వైతజ్ఞానంలో అసలు నేను అనేది లేనేలేదు. నీకు అద్వైతానుభవం కలిగినప్పుడు నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యమే నీకు గురువు, దానికి భిన్నంగా గురువు లేడని నీకు తెలుస్తుంది.

ఒకసారి అరుణాచలంలో స్వామి చిన్మయానందను ఏమండీ మీరు ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నారు. ఉపనిషత్తులు అవి బాగా చదువుకొన్నారు, మీ టీచింగ్ బాగానే ఉంది, ఎవరయినా డబ్బులు ఇస్తే తీసుకొంటున్నారు, మీరు సన్యాసులు కదా మీకు డబ్బులు ఎందుకు అని ఒక రెడ్డిగారు అడిగారు. మిస్టర్ రెడ్డీ యు హేవ్ టూ ఛిల్డ్రన్, ఐ హేవ్ సో మెనీ ఛిల్డ్రన్. నీకు ఇద్దరు పిల్లలు మాత్రమే, కానీ నాకు వేలాది మంది బిడ్డలు ఉన్నారు. నీకు ఇద్దరు పిల్లలు ఉంటేనే అంత డబ్బు కావలసినప్పుడు మరి మీకు డబ్బు ఎందుకు అని నన్ను అడుగుతున్నావు. నాకు చాలామంది పిల్లలు కదా మరి నా మాట ఏమిటి? చిన్మయానంద వాళ్ళు టీచర్స్. మా దగ్గరకు చాలా మంది చదువుకోవటానికి వస్తారు. అందులో డబ్బు లేనివారు అయినా చాలా తెలివైనవాళ్ళు ఉంటారు. వాళ్లకు మేము అన్నం పెట్టాలికదా. డబ్బు లేదని వారిని వదిలేస్తామా? మరి అందరికీ డబ్బు ఉంటుందా? గురువు అడిగితే చెపుతాడు కానీ ఆచార్యుడికి ఇంక అదే పని. ఎవరైనా ఆకలితో బాధపడుతూ ఉన్నా వారికి కనుక జిజ్ఞాస ఉంటే ఒడ్డుకు వచ్చే వరకు వారిని పోషిస్తాడు. అంటే భౌతికంగా కూడా అన్నవస్త్రాదులు చూస్తాడు, వాడు ఆచార్యుడు.

దేహము నేను అనే తలంపు వచ్చాక ప్రపంచం వస్తోంది, శాస్త్రం వస్తోంది, దేవుడు వస్తున్నాడు, ఇంకా చాలా గొడవలు వస్తున్నాయి. ఈ దొంగనేను వచ్చాక మొత్తం అన్ని గొడవలు వస్తున్నాయి, బహుత్వం వస్తోంది. మనం బతికేది కూడా ఈ నేను కోసమే బతుకుతున్నాము. అజ్ఞానం వలన నీకు అనేకత్వం వస్తోంది. నువ్వు ఆత్మనిష్టుడవుకా. ఉన్నది ఒక్కటే. నీకు ఆత్మనిష్ట లేకపోవటం వలన దాని తాలూకు అనుభవం నీకు రావటం లేదు. ఈ దేహగతమైన నేనుకు, దొంగనేనుకు పెద్ద శక్తి ఏమీ లేదు. హృదయంలో ప్రవేశించినప్పుడు అక్కడ ఉన్న ఈశ్వరుడికి ఈ దొంగనేను స్వాధీనమయిపోతుంది. స్వాధీనం అయిన తరువాత దాని ఉనికిని అది పోగొట్టుకొంటుంది. అప్పడు మీకు ఎటు చూసినా ఆనందమే, ఎటు చూసినా శాంతే. ఇవన్నీ ఒట్టిమాటలు కాదు, వాళ్ళు ఎక్స్‌పీరియన్స్ చేసి చెపుతున్నారు. అసలు నీకు రియలైజేషన్ ఉంటే పబ్లిసిటీ ఎందుకు? పబ్లిసిటీ అక్కరలేదు. అబద్ధానికి ప్రచారం కావాలి, కాని సత్యానికి ప్రచారం అక్కరలేదు. మీరు ప్రజాసేవ చేస్తున్నారు అనుకోండి. మీరు చేసే ప్రజాసేవ ఈ నేను గ్లోరిఫై చేసుకోవటానికి చేస్తున్నారా లేక వారిని నిజంగా ఉద్ధరించటానికి చేస్తున్నారా? వాళ్ళు బాగుపడటానికి ప్రజాసేవ చేస్తున్నారా లేక మీరు గొప్పవాళ్ళు అని అందరూ చెప్పకోవటానికి చేస్తున్నారా? మీరు మంచిపనులు చేస్తూ ఉంటే మీరు మంచిపనులు చేస్తున్నారని అందరూ చెప్పకోవటానికి ఆ పనులు చేస్తున్నారా లేక మంచిపనులు మంచిపనుల కోసమే చేస్తున్నారా అది చూసుకోండి.

దేశబంధు ఈజ్ డెడ్, లాంగ్ లివ్ దేశబంధు, వాడే సి.ఆర్ దాస్. దేశబంధు శరీరం వెళ్ళిపోయింది. ఆ రూపం మనకు కనబడకపోయిన వాడి హృదయం, వాడు మాట్లాడిన మాటలు, వాడు చేసిన పనులు, వాడి జ్ఞాపకం మన హృదయంలో చిరకాలం ఉండుగాక. ఈ బాపూజీ మాటలకు నాకు ఆనందం వచ్చేస్తోంది. మీకు వినటానికి విసుగు రావచ్చు కాని, నాకు చెప్పటానికి విసుగు లేదు. ఈ మాటలు బాపూజీ హృదయాన్ని చీల్చుకొని వచ్చాయి. వీటిని ఇమ్మోర్టల్ వర్డ్స్ అంటారు. నీకు ఆత్మభావన కలిగాక అక్కడ వ్యక్తిభావన నిలబడదు. అప్పడు వ్యక్తిభావన పోగొట్టుకోవటానికి మీరు ఏమీ ప్రయత్నం చేయనక్కరలేదు దానంతటది అదే పోతుంది. ఫలానా శరీరం నాది, ఫలానా పేరు నాది, నా పేరు చిరకాలం ఉండాలి, ఇలా అనుకొనేవాడు ఎవడూ అక్కడ ఉండడు. అద్వైతానుభవంలో అలా అనుకొనే

'ఐ'పోతుంది. అద్వైతానుభవం దేహగతమైననేనును శేషం లేకుండా ఊడ్చేస్తుంది. దేహగతమైననేను అణగిఉండటం వేరు, చనిపోవటం వేరు. అణగిఉంటే ఎప్పటికైనా అది తిరిగి విజృంభిస్తుంది. అది చనిపోతే ఇంక విజృంభించే అవకాశం లేదు. ఫలానా శరీరం నాది, ఫలానా కులం నాది, ఫలానా మతం నాది అని ఇలా ప్రపంచంలో ఎవ్వరితోటి మీకు తాదాత్మ్యం ఉండదు. మీరు ఎవరి వారు కాదు, ఎవరూ మీవారు కాదు, అక్కడ వ్యక్తి కనబడడు. మీ శరీరానికి కేన్సర్ వచ్చింది. మేము డాక్టర్లను తీసుకొని వస్తున్నాము కాని అది పోవటం లేదు. మీకు కేన్సర్ తగ్గిపోవాలి అని మేము అనుకొంటున్నాము. మేము అనుకొంటే సరిపోదు. కేన్సర్ తగ్గిపోవాలని మీరు కూడా అనుకోండి అని భక్తులు భగవాన్‌తో అంటున్నారు. భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే అలా అనుకొనేవాడు లోపల ఉన్నప్పుడు మీరు చెప్పకపోయినా అనుకొంటాడు. వాడు ఎప్పుడో పోయాడు. మీరు అనుకొనేవాడు ఇక్కడ లేడు. ఇక్కడ ఉన్నవాడు ఎవడో మీకు తెలియదు. నేను చెప్పినా మీకు అర్థంకాదు. ఒక జ్ఞాని ఇంకో జ్ఞానికే అర్థమవుతాడు కానీ అజ్ఞానికి అర్థం కాడు.

మిథ్యానేను ఉన్నప్పుడే మీకు వ్యవహారం ఉంటోంది. వ్యవహారంలో మీరు అద్వైతాన్ని జోడించకండి. లోపలఉన్న వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడే అద్వైతం మీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అద్వైతానుభవం వచ్చినప్పుడే మీకు క్లారిటీ వస్తుంది. కొంతమంది మాటల్లో అసలు క్లారిటీ ఉండదు. వారు ఏమి మాట్లాడుతున్నారో వారికే తెలియదు, వారిని క్షమించి ఆశీర్వదించు అంటాడు ఏసు. నీకు ఆత్మానుభవం కలిగినప్పుడు అక్కడ గురు, శిష్య భావన ఉండదు. వ్యవహారం దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ఈశ్వరుడి పట్ల గౌరవభావన విడిచిపెట్టవద్దు. వాడు, నేను ఒకటే అనుకోకు. వ్యవహారం దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ఈశ్వరుడు ఈశ్వరుడే, జీవుడు జీవుడే. అద్వైతం అనేది ఒక అనుభవం, అది వ్యవహారానికి సంబంధించినది కాదు. ప్రపంచం అంతా ద్వైతమే కదా! శంకరుడికి కూడా గురుభక్తి పోలేదు, రమణుడికి ఆ కొండే గురువు. భగవాన్ చివరి శ్వాస టైములో కూడా అక్కడ ఉన్న భక్తులు అరుణాచలశివ, అరుణాచలశివ అని చాంటింగ్ చేస్తూ ఉంటే అది విని ఆయన కన్నీరు కార్చారు. అంటే ఆయనకు గురుభక్తి పోలేదు. అరుణాచలం మీద రమణుడికి ఎటాచ్‌మెంట్ ఉంది, దానికి గురుభక్తే కారణం. ఆయనకు ఈశ్వరుడే గురువు అయ్యాడు.

అద్వైతంలో భక్తి ఉండదు అనుకోవద్దు. జ్ఞానం యొక్క తల్లే భక్తి. తల్లి లేకుండా పిల్లవాడు రాడు అలాగే భక్తి లేకుండా జ్ఞానం రాదు. మీరు గుడికి వెళ్ళి అక్కడ ఒక రూపాయి వేస్తే అది పూజ అనుకొంటున్నారు, అదే ఎవరో ఒక మనిషికి ఇస్తే మరి దానం అని ఎందుకు అనుకొంటున్నారు. అది మీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషం. అక్కడ అంతర్యామిగా ఉన్నది ఈశ్వరుడే. దానం, ధర్మం గురించి చాలామంది రకరకాలుగా చెప్పారు కాని భగవాన్‌ది హయ్యస్ట్. నువ్వు ఇచ్చేదీ లేదు, పుచ్చుకొనేదీ లేదు. గివ్వర్ లేడు, టేకర్ లేడు. కుడిచేతిలో ఉన్నది ఎడమచేతిలో పెట్టుకొని ఎవరికైనా ఇచ్చాను అనుకొంటావా? అలా అనుకోవు, ఎందుచేతనంటే రెండు చేతులు నీవే. ఎవరికైనా ఇచ్చాను అనే భావన రాదు, ఇదీ అంతే. నువ్వు ఎవరికి ఏది చేసినా అది నీకు నువ్వే చేసుకొంటున్నావు. నువ్వు ఎవరినైనా బాగుచేసినా అది నిన్ను నువ్వే బాగుచేసుకొంటున్నావు. అది నీకు తెలియక ఇతరులను ఉద్ధరించాను అనుకొంటున్నావు. వాళ్ళకు ఏదో ఇచ్చాము, వీళ్ళకు ఏదో ఇచ్చాము అంటారు. ఇతరులకు ఇచ్చింది అంతా తిరిగి నీకే వస్తుంది. ఇంక ఇవ్వటం ఏముంది? పుచ్చుకోవటం ఏముంది? గివింగ్ లేదు, టేకింగ్ లేదు. ఓన్లీ షేరింగ్ అంతే. గివర్, టేకర్ అనే మాటల వల్ల రజోగుణం పెరుగుతుంది. అందుచేత షేరింగ్ అనే మాటను ఉపయోగించండి. నీ చూపులో గాని, నీ మొఖంలోగాని అవినయం రాకుండా చూసుకో. సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీసు చెయ్యి.

ఇక్కడ ఆచార్యులవారు ఏమంటున్నారు అంటే మీరు నోటితో ఒకమాట మాట్లాడినా, చేతితో ఒక పని చేసినా ఒకవేళ వ్యవహారం చేసినా అది ప్యూర్‌గా ఉండాలి, నిర్మలంగా ఉండాలి. పబ్లిసిటీ పనికిరాదు. మీరు కాశీ వెళుతున్నారు అనుకోండి. మీరు కారు మారినా, రైలు మారినా, ఏది మారినా మీ దృష్టి అంతా కాశీ మీదే ఎలా ఉంటుందో అలాగే మీరు ఏది మాట్లాడినా, ఏ పని చేసినా, సాధన చేసినా మీ మాట, చేత, మీ తలంపు కూడా మీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వటానికి సహకరించాలి. వీటి ద్వారా మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు అనుభవైకవేద్యం అవ్వాలి. అదే మన గమ్యంగా పెట్టుకోవాలి. అదే గమ్యంగా పెట్టుకొని మీ బిహేవియర్ పేటర్న్‌ను సరిదిద్దుకోండి అని ఆచార్యులవారు చెపుతున్నారు. మన మాట, చేత ఇంపెర్సనల్‌గా ఉండాలి. మీకు ఆరోజుకారోజు వ్యక్తిభావన తగ్గుతూ ఉండాలి. కొంతమంది మేము చాలా తెలివైనవాళ్ళము అనుకొంటారు. వాళ్ళ నెత్తిమీద అక్షింతలు వేసేవాళ్ళు కనబడరు,

వాళ్ళే వేసేసుకొంటారు. అది మరీ ప్రమాదం. మీరు జాగ్రత్తగా ఉండండి అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. మీ ప్రవర్తన ద్వారా మీరు చీకటిలో నుండి వెలుతురులోనికి, దుఃఖంలో నుండి శాంతిలోనికి ప్రవేశించాలి కాని మీరు ప్రయాణించవలసింది దుఃఖంలోనికి, చీకటిలోనికి కాదు. నన్ను అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి, చీకటిలోనుండి వెలుతురు లోనికి తీసుకొని రా ఈశ్వరా. నాపట్ల దయ చూపించి ఆ పని నువ్వే చెయ్యాలి కాని నీకు రికమండేషన్ ఎవరు చేస్తారు. ఈ రోజు ఆచార్యులవారి సందేశం ఏమిటి అంటే మనకు వచ్చే ఆలోచన, మన మాట, మన చేత మన లోపల ఉన్న సత్యాన్ని తెలుసుకోవటానికి అనుగుణంగా ఉండాలి, ఆవిధంగా మన జీవిత విధానాన్ని మలుచుకోవాలి అని ఆచార్యులవారు చెపుతున్నారు. ఈ మహాశివరాత్రి రోజున మీకు అందరికీ శివుడి ఆశీస్సులు ఉండాలని, నిర్వాణసుఖంతో మిమ్మల్ని ఆశీర్వదించాలని, మీకు అందరికీ శివానుగ్రహం ఉండాలని శివుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-03-2017, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భగవంతుడిచేత గానం చేయబడినది భగవద్గీత. భగవద్గీత బోధగ్రంథం, సమన్వయ గ్రంథం. కృష్ణుడు స్వయంగా భగవంతుడు. మనకు గీతలు చాలా ఉన్నాయి. కృష్ణుడు చెప్పిన గీతకే భగవద్గీత అని పేరు వచ్చింది. ఎందుచేతనంటే ఆయన వాసు దేవుడి గారి అబ్బాయిగా చెప్పలేదు, భగవంతుడు అయి చెప్పాడు. రాధాకృష్ణులను హరేకృష్ణవాళ్ళు ఎక్కువగా ఆరాధిస్తారు. రాధ కృష్ణుడి భార్య కాదు. రాధ ఒక గోపిక. ఆమెకు కృష్ణుడిపట్ల హద్దులు లేని అపారమైన ప్రేమ, ఆప్యాయత. అది భౌతిక సంబంధమైనది కాదు, అది డివైన్ లవ్. రాధ హృదయంలో ఒక్క స్వామికి తప్పించి మిగతా వారికి ఎవరికీ చోటు లేదు. రాధ ఏ విధంగా అయితే భగవంతుడిని ప్రేమించిందో, హద్దులు లేని ప్రేమతో భక్తితో భగవంతుడికి శరణాగతి చేసిందో అలా జీవుడు భగవంతుడిని ప్రేమించగలిగితే వాడు భగవంతుడిలో ఐక్యమవుతాడు అని గుర్తుగా హరేకృష్ణవాళ్ళు రాధాకృష్ణుల ప్రేమను ఆదర్శంగా తీసుకొంటారు. మనం కృష్ణాష్టమి ఎలా చేసుకొంటామో అలా ఉత్తరప్రదేశ్‌లో రాధాష్టమి చాలా వైభవంగా చేసుకొంటారు.

మనం ఏపని చేస్తున్నాము, ఏమి మాట్లాడుతున్నాము అనేది ముఖ్యం కాదు. ఆ పని చేసేటప్పడు మనం హృదయంలో ఎలా ఉన్నాము అనేది ముఖ్యం. మీ శరీరం ఎంతో కాలం ఉండదు, అది కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతుంది. మీరు ఏమయినా మంచి పనులు చేస్తే నదులు ఎంత కాలం అయితే ప్రవహిస్తాయో, పంచభూతాలు ఎంతకాలం అయితే ఉంటాయో, సూర్యచంద్రులు ఎంతకాలం అయితే ఉంటారో మీరు సహృదయంతో చేసిన పనులు కూడా అంతకాలం నిలబడి ఉంటాయి. దేశబంధు ఈజ్ డెడ్, లాంగ్ లివ్ దేశబంధు అన్నారు గాంధీజీ. దేశబంధుకు సఫరింగ్ ఉంది, శాక్రిఫైస్ ఉంది. వాటిని గుర్తు పెట్టుకొని బాపూజీ ఏమన్నారంటే దేశబంధు చనిపోయాడు కాని చిరకాలం జీవించుగాక అన్నారు. అంటే ఆయన శరీరం చనిపోయింది కాని ఆయన మన హృదయంలో సజీవంగా ఉంటాడు అని చెప్పటం. మనం అందరం జీవించి ఉండగానే చనిపోతున్నాము కాని వాళ్ళు చనిపోయినా మన హృదయంలో సజీవంగా ఉన్నారు.

ధనం హద్దులు లేకుండా పెరిగిపోతే ఆ ధనమే మనకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. మనకు ధనం ఉండవచ్చు, చదువు ఉండవచ్చు, అధికారం ఉండవచ్చు కాని మానవతా దృక్పథం విడిచిపెట్టకండి. మన చుట్టూ సమాజం ఉందని మరిచిపోవద్దు. వాళ్ళకోసం వాళ్ళు జీవించేవారు ఎక్కువమంది ఉంటారు, ఇతరుల కోసం జీవించేవాళ్ళు చాలా తక్కువ మంది ఉంటారు. దాసుగారు ఇతరులకోసం జీవించారు కాబట్టే ఆయనను దేశబంధు ఈజ్ డెడ్, లాంగ్‌లివ్ దేశబంధు అన్నారు. అలాగే తిలక్ గారికి కూడా శాక్రిఫైస్ ఉంది, సఫరింగ్ ఉంది. దేశం కోసం కష్టపడి పనిచేసి ఏమీ ఆశించకుండా, వారసత్వాలు లేకుండా వెళ్ళిపోయినవారు కొద్దిమంది ఉన్నారు, వారు భగవంతుడియొక్క అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. గాడ్ హేజ్ క్రియేటెడ్ సమ్ సోల్స్ టు లివ్‌ఫర్ అదర్స్ ఓన్లీ. అంటే హృదయపూర్వకంగా ఇతరులకోసం జీవించే వాళ్ళు కొంతమంది ఉంటారు. అటువంటి వారిలో లోకమాన్యుడు ఒకడు. మీరు రోజూ చేసుకొనే పని మానకూడదు. మీరు చెయ్యకూడని పని చెయ్యటం ఎంత దోషమో, రోజూ చేసుకొనే పని మానెయ్యటం కూడా అంతే దోషం. ఏది విధి, ఏది నిషేధం ఇవన్నీ స్మృతిలో చెపుతాడు.

రామకృష్ణుడికి యింకో పది నిమిషాలలో ప్రాణం పోతుంది అనగా నరేన్‌కు అనుమానం వచ్చింది. వీడికి కేన్సర్ వచ్చింది, దగ్గుతున్నాడు, వీడు అసలు అవతార

పురుషుడేనా అని నరేన్‌కు అనుమానం వస్తోంది. నరేంద్రుడు అలా అనుమానిస్తు ఉంటే అప్పుడు రామకృష్ణుడు అంటాడు. ఇక్కడ ఉన్నవాడు ఎవడో నీకుఏమి తెలుస్తుంది నరేన్ ఎవడయితే రాముడో ఎవడయితే కృష్ణుడో వాడే ఈ రామకృష్ణుడు అని చెప్పాడు. అయితే కేన్సర్ రావటం అనేది ఆ దేహ ప్రారబ్దం. మరి కృష్ణుడి దేహప్రారబ్దం చూడండి. వేలాది యుద్ధాలు చేసినా కృష్ణుడు చిన్నబాణం దెబ్బతో శరీరం విడిచిపెట్టేసాడు. శరీరం విడిచిపెట్టేయటానికి ఏదో ఒక వంపు అంతే. మనం మాటల దగ్గర బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఒకోసారి మనం మాట్లాడిన మాటలే మనలను బలి తీసుకుంటాయి. కాలు జారితే తీసుకోగలం కాని మాట జారితే తీసుకోలేము. వాక్కు తపస్సు, శారీరక తపస్సు, మానసిక తపస్సు ఈ మూడు లేకుండా మీరు పవిత్రులు అవ్వలేరు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. మనం చెడ్డమాటలు మాట్లాడితే దానివలన మనకే చెడ్డ వస్తుంది అన్నవాడు చెడ్డవాడు అవుతాడు కాని పడ్డవాడు చెడ్డవాడు అవ్వడు. మీరు ఏదయినా పొరపాటు మాట్లాడితే, పొరపాటు పనులు చేస్తే దానిని రిపీట్ చేయవద్దు. జీవితంలో మీరు ఏదయినా పొరపాటు మాటలు మాట్లాడి ఉండవచ్చు, వాటిని రిపీట్ చేయకండి. మీరు అలా రోజూ పొరపాటు మాటలే మాట్లాడుతూ ఉంటే, రోజూ పొరపాటు పనులు చేస్తూ ఉంటే మీ సమాధులు ఎవరూ కట్టనక్కరలేదు, మీ సమాధులు మీరే కట్టేసుకొంటారు అన్నాడు మిల్టన్. ఎప్పుడైనా మీ నోటినుండి పొరపాటు మాట రావచ్చు, అయామ్ సారీ అని చెప్పేస్తే సరిపోతుంది. అలాకాకుండా ఆ మాటనే రిపీట్ చేస్తూ ఉంటే, దానిని సవరించుకోలేకపోతే బతికిఉండగానే నీ సమాధిని నువ్వే కట్టుకొంటున్నావు. మీరు చనిపోయాక మీ సమాధులు ఎవరూ కట్టనక్కరలేదు.

మీకు నాలెడ్జ్ ఉంది అనుకోండి, మీరు స్వతంత్రంగా ఆలోచించుకోగలగాలి. నేను ఏదో మాట్లాడుతున్నాను, మీరు వింటున్నారు. ఇందులో లోపలకు తీసుకోవలసిన మాటలు ఎన్ని ఉన్నాయి, విసర్జించవలసిన మాటలు ఎన్ని ఉన్నాయి అని మీరు స్వతంత్రంగా ఆలోచించుకోవాలి. అలా ఆలోచించుకోవటానికి మీ నాలెడ్జ్ మీకు సహకరించాలి. అంతేగాని మీ తలకాయలను అమ్ముకోవద్దు. మీ తలకాయను ఎక్కడైనా అమ్ముకొంటే ఇంక మీరు స్వతంత్రంగా ఆలోచించుకోలేరు. మీరు ఏదైనా మాట్లాడుతూ ఉంటే అందులో మెస్సేజ్ ఉండాలి. మీ హృదయంలో ఎక్కడైతే నిజం ఉందో మీ మాట అక్కడ నుండి

పొంగిరావాలి. అంటే మీరు మాట్లాడేది హృదయపూర్వకంగా ఉండాలి. ఇప్పుడు మీ నాలుక నోట్లో ఉంది కాని ఆచార్యుడి నాలుక హృదయంలో ఉంటుంది. మీ బిహేవియర్ ఎలా ఉండాలి అంటే మీరు పూర్ణస్థితిని పొందటానికి అనుకూలంగా ఉండాలి. పెర్‌ఫెక్షన్ వేరు, ఎంజాయ్‌మెంట్ వేరు. పాలకొల్లుకు నరసాపురం ఒక ప్రక్కన ఉంది, దొడ్డిపట్ల ఒకప్రక్కన ఉంది. దొడ్డిపట్ల రూటుకు, నరసాపురం రూటుకు సంబంధం లేదు. అలాగే పర్‌ఫెక్షన్‌కు వెళ్ళే దారి వేరు, ఎంజాయ్‌మెంట్‌కు వెళ్ళే దారి వేరు. మీ జీవిత గమ్యం పూర్ణస్థితిని పొందటం కాని ఎంజాయ్‌మెంట్ కాదు. జీవితంలో భోగాలు అనుభవించి చనిపోతే మరణానంతరం చెడ్డలోకాలు వస్తాయి. నువ్వు ఎంజాయ్‌మెంట్స్‌కు వెళ్ళిపోతే ఇంక నీకు పెర్‌ఫెక్షన్ దొరకదు. నువ్వు భోగాలు అనుభవిస్తూ పోతే పరిణామంలో ఈ భోగాలు అన్నీ కూడా రోగాలుగా మారిపోతాయి, అవి నీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొనివస్తాయి. ఎంజాయ్‌మెంట్స్ వలన పునర్జన్మలు వస్తాయి. భోగాలు అనుభవించాలి అంటే శరీరం ఉండాలి కదా అందుచేత పునర్జన్మ వస్తుంది. పూర్ణస్థితిని పొందటంకోసం మీరు విశ్రాంతి లేకుండా ప్రయత్నం చేయండి. పూర్ణస్థితిని పొందటానికి మీ మనస్సును, మీ ఇంద్రియాలను అంతర్ముఖం చెయ్యాలి. ఇంద్రియాలు అంతర్ముఖం అవ్వకపోతే ప్లెజర్స్‌కోసం అవి బయట తిరుగుతూ ఉంటాయి.

మీరు ఏదైనా ఒక పని చేసినా ఆ పని ఎందుకు చేసారు అంటే దానికి ఒక రీజన్ ఉండాలి. రీజన్‌ను విడిచిపెట్టవద్దు. మీ జీవితంలో రీజన్ అనేది ఎంతవరకు తీసుకొనివెళితే అంతవరకు వెళ్ళండి. అది రీజన్‌కు అందకపోతే అప్పుడు విశ్వాసం. మీరు పనిచేసే కార్యరంగం విశాలమవుతూ ఉండాలి, మీ మనస్సు విశాలమవుతూ ఉండాలి. మీకు ఎవరో కొంతమంది బంధువులు ఉంటారు కాని దాసుగారికి దేశం అంతా బంధువులే. అందుచేతనే ఆయన దేశబంధు. మీ శరీరాలకు తల్లితండ్రులు వేరు వేరుగా ఉండవచ్చు కాని లోపల ఉన్న జీవుడికి ఈశ్వరుడే తండ్రి. ఈ జీవుడు ఈశ్వర అంశే. ఊరికే శరీరాన్ని తొడుక్కొన్నాడు. అంటే జీవుడు వేరు, శరీరం వేరు. అందుచేత ఏదోరోజున శరీరాన్ని విడిచిపెట్టేస్తున్నాడు. పూజలు, జపాలు గొడవ వద్దు. ఐయామ్ నేను ఉన్నాను దానితోటి తాదాత్మ్యం పొందండి. ఆ ఉండటం అనేదానికి శరీరంతో సంబంధం లేదు, లోకంతో సంబంధం లేదు. శరీరం కాలి బూడిద అయిపోయినా ఆ ఉండటం అనేది కంటిన్యూ అవుతుంది. ఉన్నాను, అది నేనై ఉన్నాను అని బైబిలులో చెప్పాడు. మనకు అది కూడా వద్దు. ఉన్నాను, ఆ ఉండటం అనేది

మనకు అనుభవంలోనికి రావాలి. అది అనుభవంలోనికి వస్తే మనకు మరణభయం పోతుంది. అన్నింటికంటే పెద్ద భయం ఏమిటి అంటే అది మరణ భయం. మనకు దేహబుద్ధి ఉంది కాబట్టి ఆ దేహంపోతే మనం పోతాము అనుకొంటున్నాము, దాని వలన భయం వస్తోంది. శరీరం పోయినా మనం ఉంటాము అనేది మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు ఇంక మరణ భయం పోతుంది. మీకు చదువులేదు, ఈ చదువుకొన్నవాళ్ళ విలువ మీకు తెలియటంలేదు అని రామకృష్ణుడితో అనేవారు. అవును వీళ్ళు చదువుకొన్నమాట నిజమే కాని వాళ్ళ తోకలు ఏమైనా తెగినాయా? దాని అర్థం ఏమిటి అంటే దేహబుద్ధి అనేది ఒక తోక. ఆ తోక ఎవరికైనా తెగిందా? ఆ తోక తెగకపోతే నాన్‌సెన్స్ అంతా ఉన్నట్లే. చదువు వలన పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది. చదువుకొన్నంతమాత్రంచేత మూర్ఖత్వం పోతుందా? వారికి శవబుద్ధి ఏమైనా పోయిందా? శవబుద్ధి పోయినప్పుడు కదా నీకు శివబుద్ధి కలిగేది. శవబుద్ధి పోకుండా శివబుద్ధి ఎలా కలుగుతుంది?

ఆచార్యుడు చెప్పిన మాటలను నువ్వు బాగా జీర్ణం చేసుకోవాలి. ఏ పని చెయ్యటం వలన నువ్వు బంధింపబడతావో, ఏ పని చేయటం వలన నీకు ఎటాచ్‌మెంట్ వస్తుందో వాటికి దూరంగా ఉండు. డ్యూటీ వేరు, ఎటాచ్‌మెంట్ వేరు. రామకృష్ణుడు చెప్పిన కథను మీరందరు జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి. మీ ఇంట్లో పనిమనుషులు ఎలా ఉంటారో మీరు అలాగే ఉండాలి. మీ ఇంట్లో పనిమనుషులు మీ పిల్లలను ఎత్తుకొంటారు, మీ పనులు అన్నీ చేసిపెడతారు కాని వీళ్ళెవరు నావాళ్ళుకాదు అని వారికి తెలుసు. మీ కుటుంబ సభ్యులపట్ల కూడా నువ్వు అలాగే ఉండాలి. వారిపట్ల నీ డ్యూటీ ఏదో నువ్వు చెయ్యి అంతేగాని బంధం పెట్టుకోవద్దు. ఎవరూ ఎవరికీ ఏమీకారు. ఆచార్యులు చెప్పిన మాటలను వినేసి, దులుపుకొని వెళ్ళిపోవటంకాదు, ఆ మాటలను మీరు జీర్ణం చేసుకోవాలి. భగవాన్ దగ్గర ఈ మాట వచ్చింది. ఏమండీ మీరు బాగానే చెపుతున్నారు కాని మాకు జీర్ణం అవ్వటంలేదు అని భగవాన్‌తో అంటే వాసనల వేగం అంతబలీయంగా ఉన్నది, ఏమి చేసేది అనేవారు. మీరు పూర్వజన్మలలో చేసిన పనులు వాసనకింద పడుతుంది. ఆ వాసనలు మిమ్మల్ని వెంటాడతాయి. నేను చెప్పిన మాటలను అవి మీకు అర్థం కానివ్వవు, ఈ మాటలను మింగనివ్వవు. పైగా ఈ మాటలు అబద్ధం అని కూడా మీకు అనిపిస్తాయి. వాసనలు అంతబలీయంగా ఉన్నాయి ఏమి చేయగలము అని అంటారు కాని ఆ వాసనలను

తగ్గించటానికి చూస్తారు. పైకి అలా మాట్లాడినా కాని ఆ వాసనలను బర్న్ చేయటానికి చూస్తారు. మనలో ఉన్న వాసనలను కాల్చి బూడిద చేసేవాడే గురువు. నేను చెప్పిన మాటలను ఆ వాసన రిజక్ట్ చేస్తుంది. ఏ వాసన వల్ల మీకు ఆ టీచింగు అర్థమవ్వటంలేదో ఆ వాసనను బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేస్తాడు, వాడే గురువు.

ఆచార్యుడు అంటే నువ్వు ఏదైతే బోధిస్తున్నావో దాని తాలూకు అనుభవం నీకు ఉండాలి. నువ్వు ఏదైతే అనుభవిస్తున్నావో అది నువ్వు చెప్పగలగాలి అంటే నీ ఎక్స్‌పీరియన్స్‌ను ఎక్స్‌ప్రెషన్‌లోనికి తీసుకొనిరావాలి. అంతేకాదు వినేవాడిపట్ల ఆప్యాయత ఉండాలి. తల్లికి బిడ్డ మీద ఎంత ప్రేమ ఉంటుందో టీచర్‌కు అంత ఆత్మీయత, ప్రేమ ఉండాలి. తల్లి బిడ్డ యొక్క శ్రేయస్సు ఎలా కోరుకుంటుందో అలాగ వినేవాడి భవిష్యత్ క్షేమం కోరుకోవాలి. వాడికి అర్థంకాకపోతే అర్థమయ్యేలాగ చెప్పగలగాలి. నాకెందుకు అని ఊరుకోకూడదు. వినేవాడి స్థాయికి దిగి చెప్పాలి. చెప్పినా అర్థం కావటం లేదు అని వదిలేయకూడదు. వాడికి అర్థమయ్యేవరకు రిపీటెడ్‌గా చెప్పగలగాలి. నువ్వు అలా ఉంటేనే ఆచార్యుడిగా ఉండు లేకపోతే వద్దు. మన లోపల చైతన్యాన్ని, జడాన్ని కలిపే గ్రంధి ఒకటి ఉంటుంది. ఆ గ్రంధి ఏమి చేస్తుంది అంటే ఈ దేహం మీరు కాకపోయిన అదే మీరు అనే బుద్ధిని కలుగజేస్తుంది. మీ స్వరూపం పుట్టుక లేనిది, చావు లేనిది అయినా మనం పుడుతున్నాము, చనిపోతున్నాము అనుకొంటున్నాము కదా! అలా అనుకోవటానికి ఈ గ్రంధే కారణం. దానిని ఛిజ్జడగ్రంధి అంటారు. అది మన శరీరంలో ఒక భాగం కాదు. దానిని సర్జరీ చేసి తీసేయటానికి అవకాశం లేదు. అది చైతన్యాన్ని కలుపుతుంది. ఆ గ్రంధిని నువ్వు ఎలిమినేట్ చెయ్యాలి. మనం ఇమీడియట్‌గా చేయవలసిన పని అదే. మిగతా పనులు అన్నీ వాయిదా వేసుకోండి. మనం వెంటనే ఆ గ్రంధిని కట్ చేయాలి. మీరు ఆపనిని చేయగలరా? అది వివేకవంతులకే సాధ్యం. ఈ గ్రంధిని కట్ చేయటం అనేది మనం ఇమీడియట్‌గా చెయ్యాలి. మనం వెంటనే కనుక చెయ్యకపోతే ఈలోపుగా ఈ శరీరానికి చావు వచ్చేస్తుంది, మరల పునర్జన్మ వచ్చేస్తుంది. అందుచేత మిగతా పనులు తరువాత చేసుకోవచ్చు ముందు ఈ గ్రంధిని కట్ చెయ్యి. మీరు ఇమీడియట్‌గా చెయ్యవలసిన పనిని మర్చిపోవద్దు. రేపు పెళ్ళి అనగా మనం ఏ పనులు చేస్తాము. పెళ్ళి పనులు మాత్రమే చేసుకొంటాము, మిగతా పనులు అన్నీ వాయిదా వేస్తాము. అలాగే ఇప్పడు మనకు శరీరం వచ్చింది. ఏ పని చేస్తే

మరల శరీరాలు రాకుండా ఉంటాయో ఆ పనిని ముందుగా చేసుకోండి, మిగతాపనులు తరువాత చూసుకోవచ్చు. అంటే ఈ ఛిజ్జడగ్రంధిని కట్ చెయ్యండి. వివేకవంతులు, వైరాగ్యవంతులు ఆ నాడిని కట్‌చెయ్యగలరు కాబట్టి మీరు వివేకవంతులుగా జీవించండి, వైరాగ్యంగా జీవించండి. ఆ నాడిని కట్ చెయ్యటానికి ఆచార్యుడు మనకు సహకరిస్తాడు. అందుచేత ఆచార్యుడు మనకు ముఖ్యం. ఆచార్యుడిపట్ల గౌరవంగా ఉండటం కూడా చాలా ముఖ్యం.

మనం వ్యవహారానికి ఏమంటున్నాము అంటే మనకు ఏదైనా తెలిస్తే జ్ఞానం అంటున్నాము, తెలియకపోతే అజ్ఞానం అంటున్నాము. నాకు తెలుసును అని ఎవరు చెపుతున్నారు, మనస్సే చెపుతోంది. దానిని జ్ఞానం అంటున్నాము. నాకు తెలియదు అని ఎవరు చెపుతున్నారు, అదీ మనస్సే చెపుతోంది, దానిని అజ్ఞానం అంటున్నాము. మనం అనుకొనే తెలుసును, తెలియదు, జ్ఞానం, అజ్ఞానం ఈ మాటలకు లోపలఉన్న సత్యానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. మేము అలా ఉన్నాము, మేము ఇలా ఉన్నాము అని కూడా అనుకోవద్దు. మేము మంచివాళ్లము, మేము చెడ్డవాళ్లము అని అనుకోవద్దు. మేము ధనవంతులము, మేము పేదవారము అని అనుకోవద్దు. మీ గురించి మీరు ఏమీ అనుకోవద్దు. ఇలా మీ గురించి మీరు ఏదో ఒకటి అనుకోవటం వల్లనే లోపల ఉన్న సత్యం మీకు తెలియకుండా ఇదే అడ్డువస్తోంది. మీ గురించి మీరు ఏదో ఒకటి అనుకొంటారుకదా! అలా అనుకోవటం మానేయండి. మీ గురించి మీరు ఏమీ అనుకోవద్దు. అలా క్వయిట్‌గా, కామ్‌గా ఉండండి. మీరు శరీరంగా ఉండవద్దు, మీరు మనస్సుగా ఉండవద్దు. మీరు అలాగ ఉండవద్దు, ఇలాగ ఉండవద్దు ఇవన్నీ తలంపులే. ఈ తలంపులే లోపల ఉన్న వస్తువుకు మనలను దూరం చేస్తున్నాయి. మేము ధనవంతులం అనేది ఒక తలంపు. మీకు ధనం ఉంది అనుకోండి, ఎంతకాలం ఉంటుంది, మహా సామ్రాజ్యాలే కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోయాయి కదా! ఎందుకు ఆ ధనం చూసుకొని అలా మురిసిపోతారు? మురిసిపోవటానికి ఏముందీ ఈ లోకంలో? ఈవెన్ దిస్ సోల్ పాస్ ఎవే. కాలప్రవాహంలో ప్రతీదీ కొట్టుకొనిపోతుంది. మన శరీరమే కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతోంది కదా! ఈ లోకంలో ఏముంది మీరు గర్వపడటానికి? మీ ఆయన మంచివాడు అనుకోండి, ఉంటే అలా ఉండనివ్వండి. వాడిని మంచివాడిలాగే ఉండనివ్వండి. వాడు మంచివాడు అని

మీకు గర్వం ఎందుకు? మా ఆయన మంచివాడు, మా ఆయన మంచివాడు అని ఆ గోల ఏమిటి? ఆ గొడవ మీకు ఎందుకు? వాడు బయట ఉన్నాడా? లోపల ఉన్నాడా? అన్నీ బయటే ఉన్నాయి. ఆ గొడవలు అన్నీ నెత్తిమీద వేసుకొని తిరుగుతారు ఏమిటి? అసలు మీరు గర్వపడటానికి ఈ సృష్టిలో ఏముంది? దేనిని చూసి మీరు మురిసిపోతున్నారు? ఇక్కడ చాలామంది మన కళ్లకు కనిపిస్తున్నారు. ఇంకో 50 సంవత్సరాల తరువాత చూస్తే ఇందులో ఒక్కడూ కనిపించడు. తామరాకుమీద నీటిబొట్టు ఎంతసేపు ఉంటుంది? అలాగే మన వయస్సు కూడా కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతుంది.

మీరు చెప్పేది మాకు తెలియటంలేదు అని భగవాన్‌తో అంటే ఏమి చేస్తాము మీ వాసనల వేగం అలా ఉంది, మీ అలవాట్లు అలా ఉన్నాయి. ఈ అలవాట్లు ఎక్కడ నుండి వస్తున్నాయి. పూర్వజన్మల నుండి వస్తున్నాయి. అవి లోతుగా ఉన్నాయి, ఒక్కసారిగా పొమ్మంటే అవి పోతాయా? ఇక్కడ మీరు అర్థం చేసుకోవలసింది ఏమిటి అంటే గోడలో ఏదైనా మేకు కొట్టాము అనుకోండి, అది ఎంత బలంగా కొడితే మరల అంత బలంగా ఆ మేకును తీయాలి. అలాగే నీకు అలవాటు ఎంత లోతుగా ఉందో అంత గట్టిగా దానిని పెకిలించాలి గాని అది తేలికగా రాదు. దానికి నీ ప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు. దానికి గురువు అనుగ్రహం కూడా ఉండాలి. జనన మరణ ప్రవాహానికి కారణమైన ముడిని ముందు కట్‌చెయ్యాలి. ఆలస్యం చేయవద్దు. ముందుగా ఆ పని చెయ్యండి. దానిలో నుండి మీరు విడుదల పొందాలి అంటే మీకు సత్యజ్ఞానం ఉండాలి. సత్యజ్ఞానానికి అనుగుణంగా మీ జీవిత విధానం ఉండాలి. అంటే మీ హృదయం, మాట, చేత ఒకటిగా ఉండాలి. అంటే మీ హృదయంలో ఏదైతే ఉందో అదే మాట్లాడాలి, మీరు ఏదైతే మాట్లాడుతున్నారో అదే చేత్తోటి చెయ్యాలి. మీరు లోపల ఎలా ఉన్నారో యాక్షన్ కూడా అలాగే ఉండాలి. గాంధీజీని మెసేజ్ ఇవ్వమని ఒక విలేకరి అడిగాడు. "ప్రత్యేకంగా మెసేజ్ ఏముంది? నా జీవితమే మెసేజ్. నేను ఎలా జీవిస్తున్నానో మీరు చూస్తున్నారు కదా, అదే మెసేజ్. ఇంక ప్రత్యేకంగా నేను చెప్పేది ఏమీ లేదు" అన్నారు. ఇవి ఇమ్మోర్టల్ వర్డ్స్. మై లైఫ్ ఈజ్ మై మెసేజ్. ఇంక నోటితో చెప్పటం ఎందుకు? భగవాన్ ఎక్కువగా మాటలు చెప్పరు, చాలా తక్కువగా మాట్లాడతారు. అంటే చేసేటప్పుడు చెప్పటం ఎందుకు?

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

రజ్జు సర్ప భ్రాంతి

మసక చీకటిలో త్రాడును చూచి పాము అని భ్రమ పడతాము. తద్వారా మనకు భయము, దుఃఖము కలుగుతాయి. దీపం సహాయంతో దానిని సమీపించి విచారణ చేసినప్పుడు అది త్రాడు అని తెలియగానే భ్రాంతి తొలగి, భయము, దుఃఖము నశిస్తాయి. అట్లే ఈ సృష్టికి ఆధారంగా, ఆదిమధ్యాంతర రహితంగా, సకలమునకు అతీతముగా, కేవలం బ్రహ్మమే ఉంది. కల్పిత అజ్ఞానం వల్ల, అనగా దేహాత్మబుద్ధివల్ల, బ్రహ్మము స్థానే జగత్తు గోచరించి దుఃఖము, భయము మరియు ఇతర వికారములు కలుగుతున్నాయి. గురుబోధ ఫలితమైన ఆత్మజ్ఞానం అనే వెలుగు సహాయంతో సత్యాన్ని తెలుసుకున్న క్షణంలో సచ్చిదానందస్వరూపమైన బ్రహ్మమే 'తాను'గా అనుభవైకవేద్యం అవుతుంది. అప్పుడు జగత్తు జగత్తుగా మిధ్య అని తేలిపోతుంది. జగత్తు బ్రహ్మము కన్న వేరుగా లేదని నిశ్చయమవుతుంది. సర్వత్ర నిండియున్న బ్రహ్మమే గురువు యొక్క నిజతత్వం. పరమశాంతమైన 'ఆత్మే' మన స్వరూపం. మన నిజతత్త్వంలోకి మేల్కొలపడానికే గురువు మానవాకారంలో జన్మిస్తారు. జగత్తు బ్రహ్మమే అయినప్పటికీ, తత్త్వజ్ఞానం లేనివారికి అది వాసనామయం. జగత్తు బ్రహ్మమే కాబట్టి నన్ను నేను ఎలాగ ప్రేమిస్తానో, అలాగే లోకాన్ని ప్రేమిస్తే మోక్షానుభవం కలుగుతుంది. నేను ఒక వ్యక్తినంటూ లేను, కేవలం ఉన్నదే పరమాత్మ అనే స్థాయికి ఎదగాలి. సుఖ, దుఃఖాత్మకమైన సకల ప్రపంచమూ ఆత్మయే! నేనే అయిన ఆత్మను ఏ ప్రయత్నం చేత పొందనూలేను మరియు పోగొట్టుకోనూలేను. మన నిజస్థితిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకోడానికి ఉన్న అడ్డంకులను తొలగించుకోవడానికే సాధన అంతా! గుర్వనుగ్రహం ఉండనే ఉంది.

ఓం తత్ సత్

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం, సెల్ : 9963195064

పనికిరాని పరితాపాలను పరిహాశ్యం చెయ్యాలి

మనంతట మనకు కలిగే పనికిమాలిన భావాలు చెత్త అని ఆ విషయభావాలు మనలను పట్టుకోలేదు. మనమే ఆ చెత్తను పట్టుకొన్నాము. దానికి మనపై ఆసక్తిలేదు, గౌరవంలేదు అది జడం. దాన్ని వదిలేస్తే మనకు ఏ ఇబ్బందిలేదు. అది మనలను ఎందుకు వదిలిపెడుతున్నావు అని అడగదు. అది మన దగ్గరనుంచే శక్తిని స్వాతంత్ర్యాన్ని పొందింది. మనం వాటిని పట్టుకొని వేళ్ళాడుతున్నాము ఆ విషయాలు విలువైనదని నమ్ముతున్నాము. శ్రీనాన్నగారు "విషయవికారాలను చూడకండి. బుద్ధిలోని దోషాలను తెలుసుకొని, పవిత్రుడివికా. అప్పడు నీ ద్వారా సమాజానికి ఎంతో మేలు జరుగుతుంది" అన్నారు. భోగాలను ఆశాపాశాలను వీడితే సమానచిత్తం కలిగితే బ్రాంతి బలహీనమౌతుంది. ఒకసారి ఊహాజగత్తులోకి ప్రవేశిస్తే తిరిగి బయటకు రావటం అసాధ్యం. అది నిద్రావస్థలో నడవటం వంటిది. ఒక ఊహ నుండి మరో ఊహ ఒక భ్రమ నుండి మరో భ్రమ ఒక తప్ప నుండి మరో తప్ప జనిస్తుంది. చివరకు మిగిలేది నిస్పృహ. భగవంతుని ఇంటి ఆవరణలో కాలుపెట్టాలంటే మన వాసనలు అనే కుక్కలు పేట్రేగి మన మీద విరుచుకుపడతాయి. భగవంతుని స్మరణ వదలకపోతే అవి తోక ముడిచి వెళ్ళిపోతాయి. సద్భావనలోంచే శక్తి వస్తుంది. ఆ భావనాశక్తే చైతన్యంగా మారిపోతుంది. ప్రారబ్ధం అనుభవించటంలో పాండవుల విషయం తీసుకుందాము, ఇంద్రప్రస్థ నగరము ధృతరాష్ట్రునివంటి రాజుకు ఈర్ష్య కలిగించే స్థితిలో వైభవంగా జీవించారు. పొంగు పోలేదు. మరోసారి అజ్ఞాతంలో విరాట్ పర్వంలో సేవకులుగా ఉన్నా కృంగిపోలేదు. దాన్ని మనం జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోవాలి. సూత్రాలు ఆచరణలో పెట్టాలి. ప్రకృతి ఒక తల్లి, ఒక గురువు, ఒక శిక్షకుడు మనం ఏమి నేర్చుకోవాలో అది నేర్చుకోవటానికి తగినటువంటి పరిస్థితిని ఏర్పరుస్తుంది. దాన్ని మనం నేర్చుకోలేము. ప్రకృతి మూర్ఖురాలు కాదు. గురువుకు ఉన్న శక్తులు అన్నీ ఉన్నాయి. అది మనలను ఒకచోటకు చేర్చి కొంత సమయం ఇస్తుంది. ఒక విశేషమై సమస్య పరిష్కారాలు వెదుక్కోవటానికి అంటే ఒక అతీతశక్తి మనలను నడుపుతోందనే విషయం గ్రహించక మిగతావి అన్నీ చేస్తూ చిందులు తొక్కుతాము ఎందుకు వచ్చింది ఈ దుర్గతి అని. దాన్ని గురువు ఇచ్చిన వరదానంగా భావించి విషయాన్ని గ్రహించాలి. లెక్కలు సరిగా చేస్తే పై తరగతిలోకి వెళతాము. అహంకారమంటే ఏమాత్రం సంతృప్తి ఎరుగనిది. ఒక సరళ రేఖనైనా సరిగ్గా గీయలేదు. తనకు తాను ఒక చక్రవర్తిగా భావించుకొంటుంది. దానికి తృప్తిలేదు. మన దుఃఖానికి మనమే మూలకారణమని ఒకసారి అర్థమైనదంటే సగం దుఃఖం ఒక్కసారి మాయమౌతుంది. అలా చెయ్యని పద్ధతిలో మనమే పతనమై అధోగతిపాలౌతాము. పనికిరాని పాశాలు ఉన్నంతవరకూ మనం పశువులమే. డబ్బు, అందం, వయస్సు అనే పాశాలతో పశుపతి మనలను బంధించాడు. ఎప్పడు నిర్వేదన పూర్వకమైన వైరాగ్యం కలుగుతుందో ఆ క్షణంలో, పాశాలు జారి పశుత్వంపోయి, పరబ్రహ్మమై ఆనందంతో ఉంటాము అంటారు అనుభవజ్ఞులు.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం, సెల్ : 9491968966